

SVETE MAŠE od 13.9. do 20. 9. 2020

PONEDELJEK

- 7.30 V čast Jezusovemu trpljenju in M. Pomagaj za zdravje
18.30 Za + Nino Vršnik (greg.)
Za + Slavico in Franca Grobelšek

TOREK

- 7.30 Za + Franca Praznika
18.30 Za + Nino Vršnik (greg.)
Za + mamó Cilko

SREDA

- 7.30 Za + Ano Prepadnik
18.30 Za + Nino Vršnik (greg.)
Po namenu
Za + Miro Zakovšek, 8. dan

ČETRTEK

- 7.30 Za + Nino Vršnik (greg.)
Za + Miroslava Plementaša
18.30 Za + Zinko Petan

PETEK

- 7.30 Za zdravje
Za + Nino Vršnik (greg.)
18.30 Za + Alojza Jančiča

SOBOTA

- 7.30 Za + Nino Vršnik (greg.)
Za + Zvonimira Kavčiča
18.30 Za + Staneta Škornika
Za + Štefana in Alojzijo Jerebic

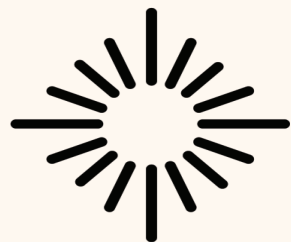
NEDELJA

- 8.00 Za + Nino Vršnik (greg.)
Za + druž. Guberac in Pivac
Za žive in + župljane
10.00 Za + Emilijo Gomze

OZVANILA:

Odpuščanje dejansko pripada dvema svetovoma: človeškemu in Božjemu. V razumevanju odpuščanja obstajata dve veliki zmoti, katerih se je treba izogibati. Prva obstaja v zoženju odpuščanja na čisto in zgolj človeško zadržanje, ki bi ga motiviral strah ali usmiljenje. Druga zmeta pa je imeti odpuščanje za izključno Božjo pravico. Tedaj se pušča človeški iniciativi malo mesta. Odpuščanje pa se umešča na stikališče človeškega in duhovnega. Pomembno je spoštovati obe komponenti, da bi se ju moglo dobro artikulirati, sicer obstaja nevarnost, da se odpuščanju odvzame en ali drugi bistveni element.

- Začeli smo veroučna srečanja. Pri prvem srečanju je še veliko otrok manjkalo. Še posebej malo je bilo vpisov v prvi in drugi razred. Starši, prosim, da čim prej vpišete otroke, da bodo lahko začeli resno verouk, kajti če se pri vsaki veroučni uri kdo na novo pojavi, je to moteče.

STIČNA MLADIH

- V soboto, 19. septembra 2020, bo pri nas Stična mladih. Gostili bomo mlade iz naše dekanije. Vabljeni, da se udeležite in pomagate pri organizaciji. Glede sodelovanja se dogovorite z voditeljem Salezijanskega mladinskega centra, z g. Viktorjem Gancem.
- V nedeljo, 27. septembra 2020, bomo obhajali praznik župnijskega zavetnika. Slovesni sveti maši ob 8.00 in 10.00 bo vodil p. Branko Cestnik.

Glasilo Blaženi A. M. župnije Celje Slomšek

13. 9. 2020

24. nedelja med letom Leto XVI. št. **37**

Apostol Peter je vprašal Jezusa, kolikokrat je treba odpuščati človeku, ki nas je žalil. Ali do sedemkrat? - S tem se je hotel pokazati velikodušnega. Pa mu Jezus odgovori - sedemdesetkrat sedemkrat, to je vedno.

Sirahova knjiga zahteva, naj bi se maščevanju sploh odpovedali. »Odpusti krivico, potem bodo tudi tebi odpuščeni tvoji grehi ... Misli na poslednje reči in nehaj sovražiti!« Jezus to misel povzame in jo še bolj poudari: Ne le sedemkrat, ampak sedemdesetkrat sedemkrat – to je vedno.

Ljudje smo zelo občutljivi, če se nam zgodi krivica. Že kot otroci smo ali udarili nazaj ali prijokali domov k materi in zatožili tistega, ki nam je storil kaj hudega. Ko smo odrasli, smo pa takoj pomislili na povračilo. Vedeli smo, da ni plemenito, da udarimo nazaj.

Toda vse takoj odpustiti? In tistemu, ki mi je toliko škodoval, ponuditi roko? Vsekakor uvidimo: dokler se to ne zgodi, toliko časa ostane želja po maščevanju na preži in se podzavestno spremeni v dejanje.

BOŽJA BESEDA

Sir 27, 30 – 28, 7
Psalm 103, 1-2.3-4.9-10.11-12
Rimljanom 14, 7-9
Matej 18, 21-35

.....
Odpústi krivico svojemu bližnjemu, tako bodo tudi tebi na tvojo prošnjo odpuščeni tvoji grehi. Kako bo človek, ki kuha jezo zoper drugega človeka, pri Gospodu iskal ozdravljenja? Kako bo človek, ki do sebi enakega nima usmiljenja, za svoje grehe prosil odpuščanja?

Gospod je milostljiv in usmiljen.

Bratje in sestre, nobeden od nas ne živi zase in nobeden ne umira zase. Če namreč živimo, živimo za Gospoda; in če umiramo, umiramo za Gospoda. Naj torej živimo ali umiramo, smo Gospodovi. Kajti Kristus je umrl in oživel prav zato, da bi gospodoval mrtvim in živim.

Tisti čas je Peter pristopil k Jezusu in mu rekel: »Gospod, kolikokrat naj odpustim svojemu bratu, če greši zoper mene? Do sedemkrat?« Jezus mu je dejal: »Ne pravim ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat.

Odpuščajte drug drugemu

212. KATERA IMENA OBSTAJAJO ZA JEZUSOV OBED Z NAMI IN KAJ POMENIJO?

Različna imena naznačujejo nedoumljivo skrivnost: sveta daritev, sveta maša, mašna daritev - Gospodov obed - lomljenje kruha - evharistični shod - spomin trpljenja, smrti in vstajenja - sveta in Božja liturgija, svete skrivnosti - sve-to obhajilo.

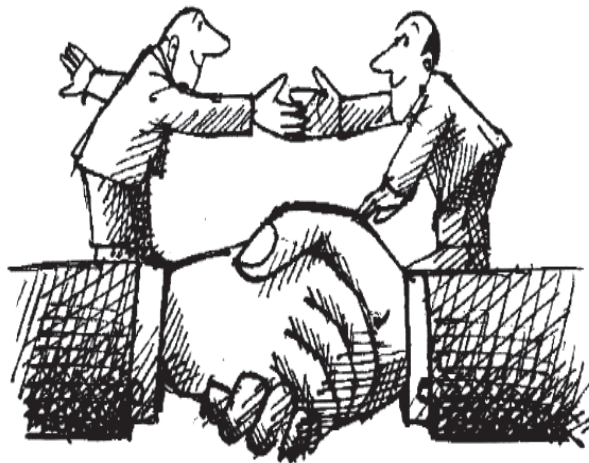
Sveta daritev, sveta maša, mašna daritev:

V evharističnem slavu je navzoča edinstvena Kristusova daritev, ki dopolnjuje in presega vse daritve. Cerkev in verniki s svojo predanostjo prinašajo sami sebe v Kristusovo daritev. Beseda maša prihaja od latinskih besed odslovitve »ite, missa est« - pojdite zdaj, poslani ste!

Gospodov obed: Vsako evharistično slavlje je še vedno obed, ki ga je Kristus obhajal s svojimi učenci, in obenem anticipacija obeda, ki ga bo Gospod obhajal z odrešenimi ob koncu vseh dni. Bogoslužja ne delamo mi, ljudje - Gospod je tisti, ki kliče k bogoslužju in je v njem skrivnostno navzoč.

Lomljenje kruha: 'lomljenje kruha' je bil star judovski običaj ob obedu, ki ga je Jezus uporabil pri zadnji večerji, da bi izrazil svojo predanost 'za nas' (Rim 8, 32). Po 'lomljenju kruha' so ga po vstajenju učenci spet prepoznali. 'Lomljenje kruha' je praobčina imenovala svoja liturgična obedna (mašna) slavlja.

»Če te posluša, si pridobil svojega brata« (Mt 18,15) pravi Jezus v evangeliju pretekle nedelje. Hitro se porajajo nova vprašanja: Kaj vključuje ta »ponovno pridobiti«? Samo poslušanje, to je spreobrnjenje tistega, ki je grešil? Mar ne morda s strani skupnosti, ki je prizadeta, tudi »odpuščanje« in »sprava«? Gotovo da! Toda, ali to velja tudi za tistega, ki je bil osebno prizadet? Seveda, Jezus je o tem že veliko učil, vendar se zdi, da se bo k temu potrebno vrniti. Peter je hotel, da bi mu bilo jasno, kar je Jezus pravkar povedal. Preide namreč k stvarnosti in Jezusov nauk poosebi, ko govori o nekom, ki bi ga lahko prizadel. Pozabil je, da je Jezus tak primer že poosebil sam pri sebi, ko je dejal: »Če kdo reče besedo zoper Sina človekovega, to je zoper mene, mu bo odpuščeno« (12, 32). Jezusova in Očetova volja sta volji odpuščanja. To je Peter že razumel, vendar pa kolikokrat je to treba storiti? Ali obstajajo meje? Peter poskusi z eno: »Do sedemkrat?« Jezus pa, ki je bolj usmiljen kot so bili učitelji tistega časa, ki so prišli do trikrat, odgovori: »Do sedemdesetkrat sedemkrat.« Ta odgovor sprevača način ravnanja ljudi in se odločno upre tisti želji po maščevanju, katere prvi protagonist je bil stari Lameh. Ta namreč pravi: »Kaj n bo sedemkrat maščevan, Lameh pa sedeminsedemdesetkrat.« Usmiljenje, ki je izraz Božje dobrote, pa neskončno presega vsako željo po maščevanju. Odpuščati je potrebno vedno! Ker smo usmiljenje prejeli od Očeta, nam ta zaupa poslanstvo, da nosimo in podarjamo odpuščanje. Odpuščanje, ki smo ga prejeli, moramo živeti tako, da tudi sami odpuščamo. To je potrebno storiti iz srca, se pravi v notranjosti. Pregrade morajo biti najprej podrte znotraj nas. Drugo pride samo po sebi.

POVIŠANJE SVETEGA KRIŽA

Praznik povišanja svetega križa (14. september) nas vabi, naj bi se radi ozirali na križ, saj nam bo pogled nanj odkrival edine resnične vrednote. Križ nam govori, da je na začetku vsega ljubezen. Govori nam, da je ljubezni lastno, da se žrtvuje. Križ nam govori, da samo nesebično žrtvovanje in izpričanje rodi ljubezen in vodi v življenje. Zato nam križ vedno kliče v zavest Jezusove besede: »Če hoče kdo priti za menoj, naj se odpove sam sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil. Kdor pa svoje življenje zgubi zaradi mene, ga bo našel.«

Zakaj naj bi častili križ? Odgovor nam daje Charles de Foucauld: »Kolikor bolj objemamo križ, toliko tesneje bomo objeli Jezusa, našega ženina, ki je bil na križ pribit! Križ častimo torej zato, ker na ta način najdemo Kristusa. Ko sprejmemo Jezusa Kristusa v svoje življenje in se z njim tesno povežemo, postane breme križa lažje, ker spoznamo: Nismo sami. To velja za Cerkev, ki je naša skupnost, kjer delimo veselje in trpljenje in skupnost s Kristusom, ki je sopotnik na naši poti, ki nam nevidno daje moč - po darovih svojega Duha.

V naši državi, ki jo še vsaj malo zaznamuje krščanska tradicija, se srečujemo pogosto s simbolom križa: ne vidimo znamenje našega odrešenja samo na cerkvenih zvonikih in v cerkvah in kapelah, ampak ponekod tudi v pisarnah, gostilnah - seveda v tistih, ki so v privatni lasti. Mnogi vidijo križ in ga nosijo kot okrasni predmet. Z njim povezujejo zelo različne stvari. S tem lahko resnično izpričujejo svojo vero v Jezusa Kristusa, ali pa ga res imajo samo za okrasnik ali pa gledajo nanj kot poganski amulet, ki naj bi prinašal srečo ...

Moj križ me krasi,
ko ga nosim v pravem duhu,
v duhu ljubezni, v duhu sočutja,
z zaupanjem v Boga.
Moj križ me krasi, kajti name pada
nekaj bleśka svetlobe Križanega Jezusa !

SVETNIKI v tem tednu

P Povišanje svetega Križa
T Žalostna Mati Božja
S Kornelij in Ciprijan, mučenca
Č Robert Bellarmino, škof
P Jožef Kupertinski, duhovnik
S Teodor, duhovnik
N 25. nedelja med letom

STIČNA MLADIH 2020

19. septembra bo potekala 39. Stična mladih, tokrat v prilagojeni izvedbi na 34 lokacijah po Sloveniji. **Srečanje bo gostila tudi naša župnija.** Mladi ste povabljeni, da sodelujete pri soustvarjanju dogodka. Del programa bo skupen in posnet vnaprej, nekatere aktivnosti pa bodo organizirane na lokalni ravni.

Več o letošnji vsebini in programu najdete na Facebooku in Instagramu Stične mladih ter na spletni strani dogodka.

Zaradi vzdrževanja ustreznih ukrepov je letos za vse udeležence srečanja obvezna spletna prijava. Prijavnica je dosegljiva do 13. septembra 2020 na sticna.net.

